

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2008/7/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Φεβρουαρίου 2008

περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 93 και 94,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων ⁽³⁾ υπέστη επανειλημμένα ουσιαστικές τροποποιήσεις ⁽⁴⁾. Δεδομένου ότι πρόκειται να πραγματοποιηθούν περαιτέρω τροποποιήσεις, θα πρέπει να αναδιατυπωθεί για λόγους σαφήνειας.
- (2) Οι έμμεσοι φόροι που επιβάλλονται επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, ήτοι ο φόρος εισφοράς (ο φόρος που επιβάλλεται επί των εισφορών κεφαλαίου σε εταιρείες και επιχειρήσεις), ο φόρος χαρτοσήμου επί των τίτλων, και ο φόρος επί των πράξεων αναδιάρθρωσης, ανεξαρτήτως του εάν οι εν λόγω πράξεις συνεπάγονται ή όχι αύξηση κεφαλαίου, δημιουργούν διακρίσεις, διπλή φορολόγηση και ανισότητες, οι οποίες παρακωλύουν την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων. Το ίδιο ισχύει για άλλους έμμεσους φόρους που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά με το φόρο εισφοράς ή το φόρο χαρτοσήμου επί των τίτλων.
- (3) Συνεπώς, είναι προς το συμφέρον της εσωτερικής αγοράς να εναρμονισθεί η νομοθεσία περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, προκειμένου να εξαλειφθούν, στο μέτρο του δυνατού, οι παράγοντες οι οποίοι ενδέχεται να στρεβλώνουν τους όρους του ανταγωνισμού ή να παρακωλύουν την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων.

- (4) Οι οικονομικές συνέπειες του φόρου εισφοράς είναι δυσμενείς για τη συνένωση και ανάπτυξη των επιχειρήσεων. Οι συνέπειες αυτές είναι ιδιαίτερα αρνητικές στη σημερινή συγκυρία που επιβάλλεται να δοθεί προτεραιότητα στην ανάκαμψη των επενδύσεων.
- (5) Η καλύτερη λύση για την επίτευξη των στόχων αυτών θα ήταν η κατάργηση του φόρου εισφοράς.
- (6) Ωστόσο, λόγω της απώλειας εσόδων που θα προέκυπτε από την άμεση εφαρμογή ενός τέτοιου μέτρου, ορισμένα κράτη μέλη τα οποία αυτή τη στιγμή επιβάλλουν φόρο εισφοράς δεν μπορούν να δεχθούν αυτήν την κατάργηση. Τα εν λόγω κράτη μέλη, θα πρέπει, ως εκ τούτου, να έχουν τη δυνατότητα να εξακολουθήσουν να επιβάλλουν φόρο εισφοράς σε όλες ή σε ορισμένες από τις σχετικές πράξεις, υπό τον όρο ότι ο φορολογικός συντελεστής που εφαρμόζεται πρέπει να είναι ενιαίος εντός ενός και του αυτού κράτους μέλους. Εφόσον ένα κράτος μέλος έχει επιλέξει να μην επιβάλλει φόρο εισφοράς σε όλες ή σε ορισμένες από τις πράξεις δυνάμει της παρούσας οδηγίας, δεν θα πρέπει να είναι δυνατόν να επαναφέρει τους εν λόγω φόρους.
- (7) Εσωτερική αγορά σημαίνει, εκτός των άλλων, ότι ο φόρος επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων μιας εταιρείας ή επιχειρήσης εντός της εσωτερικής αγοράς δεν θα πρέπει να επιβάλλεται περισσότερο από μία φορά. Συνεπώς, εάν το κράτος μέλος το οποίο έχει δικαίωμα φορολόγησης δεν επιβάλλει τον φόρο εισφοράς σε ορισμένες ή σε όλες τις πράξεις που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, κανένα άλλο κράτος μέλος δεν δικαιούται να ασκήσει το δικαίωμα φορολόγησης όσον αφορά τις εν λόγω πράξεις.
- (8) Κρίνεται σκόπιμο να διατηρηθούν οι αυστηροί όροι για περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη εξακολουθούν να επιβάλλουν φόρο εισφοράς, ιδίως όσον αφορά τις απαλλαγές και τις μειώσεις.
- (9) Εκτός από το φόρο εισφοράς, δεν θα πρέπει να επιβάλλονται άλλοι έμμεσοι φόροι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων. Ειδικότερα, δεν θα πρέπει να επιβάλλεται φόρος χαρτοσήμου επί των τίτλων, τόσο επί εκείνων που αντιπροσωπεύουν ίδια κεφάλαια εταιρειών, όσο και επί εκείνων οι οποίοι αντιπροσωπεύουν δανειακά κεφάλαια ανεξαρτήτως προέλευσης.
- (10) Ο κατάλογος των κεφαλαιουχικών εταιρειών που παρατίθεται στην οδηγία 69/335/ΕΟΚ είναι ελλιπής και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να προσαρμοσθεί.

⁽¹⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 126 της 7.6.2007, σ. 6.

⁽³⁾ ΕΕ L 249 της 3.10.1969, σ. 25. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/98/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 129).

⁽⁴⁾ Βλέπε παράρτημα II μέρος Α.

- (11) Εάν οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, συνειπώς, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (12) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιορίζεται στις διατάξεις που συνιστούν ουσιαστική αλλαγή σε σύγκριση με τις προηγούμενες οδηγίες. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που παραμένουν αμετάβλητες προκύπτει από τις προηγούμενες οδηγίες.
- (13) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που προβλέπονται στο παράρτημα II μέρος Β.
- (14) Λόγω των επιζήμιων επιπτώσεων του φόρου εισφοράς, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει ανά τριετία έκθεση για τη λειτουργία της παρούσας οδηγίας, με σκοπό την κατάρτιση του φόρου αυτού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία ρυθμίζει την επιβολή έμμεσων φόρων σε σχέση με τα ακόλουθα:

- α) εισφορές κεφαλαίου σε κεφαλαιουχικές εταιρείες·
- β) πράξεις αναδιάρθρωσης που αφορούν κεφαλαιουχικές εταιρείες·
- γ) το ζήτημα ορισμένων τίτλων και ομολογιών.

Άρθρο 2

Κεφαλαιουχική εταιρεία

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «κεφαλαιουχική εταιρεία» θεωρείται:

- α) οιαδήποτε εταιρεία που έχει μία από τις μορφές που παρατίθενται στο παράρτημα I·
- β) κάθε εταιρεία, επιχείρηση, ένωση προσώπων ή νομικό πρόσωπο, των οποίων τα μερίδια, τα αντιπροσωπεύοντα κεφάλαιο ή εταιρική εισφορά, δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στο χρηματιστήριο·

γ) κάθε εταιρεία, επιχείρηση, ένωση προσώπων ή νομικό πρόσωπο, που επιδιώκουν σκοπούς κερδοσκοπικούς, των οποίων τα μέλη έχουν το δικαίωμα να εκχωρούν άνευ προηγούμενης έγκρισης τα εταιρικά τους μερίδια σε τρίτους και δεν ευθύνονται για τα χρέη της εταιρείας, της επιχείρησης, της ένωσης προσώπων ή του νομικού προσώπου, παρά μόνο κατά το μέτρο της εισφοράς τους.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, εξομοιούται προς κεφαλαιουχική εταιρεία κάθε άλλη εταιρεία, επιχείρηση, ένωση προσώπων ή νομικό πρόσωπο που επιδιώκει σκοπούς κερδοσκοπικούς.

Άρθρο 3

Εισφορές κεφαλαίου

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και με την επιφύλαξη του άρθρου 4, οι ακόλουθες πράξεις θεωρούνται ως «εισφορές κεφαλαίου»:

- α) η σύσταση κεφαλαιουχικής εταιρείας·
- β) η μετατροπή σε κεφαλαιουχική εταιρεία μιας εταιρείας, επιχείρησης, ένωσης προσώπων ή νομικού προσώπου, που δεν είναι κεφαλαιουχική εταιρεία·
- γ) η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας δι' εισφορών σε είδος οποιασδήποτε μορφής·
- δ) η αύξηση της εταιρικής περιουσίας μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας δι' εισφορών σε είδος οποιασδήποτε μορφής επ' ανταλλάγματι όχι μεριδίων αντιπροσωπευτικών του εταιρικού κεφαλαίου ή της εταιρικής περιουσίας αλλά δικαιωμάτων της ίδιας φύσεως προς εκείνα των εταίρων, όπως είναι το δικαίωμα ψήφου, το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ή στο εκκαθαριστικό υπόλοιπο·
- ε) η μεταφορά από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος της πραγματικής έδρας κεφαλαιουχικής εταιρείας, της οποίας η καταστατική έδρα βρίσκεται σε τρίτη χώρα·
- στ) η μεταφορά από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος της καταστατικής έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας, της οποίας η πραγματική έδρα βρίσκεται σε τρίτη χώρα·
- ζ) η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας διά της κεφαλαιοποίησης κερδών, αποθεματικών ή προβλέψεων·
- η) η αύξηση της εταιρικής περιουσίας μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας διά παροχών πραγματοποιούμενων από ένα εταίρο, οι οποίες δεν επιφέρουν αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου, αλλά έχουν ως αντιπαροχή μεταβολή των εταιρικών δικαιωμάτων ή δύνανται να επιφέρουν αύξηση της αξίας των εταιρικών μεριδίων·
- θ) το δάνειο, το οποίο συνάπτει μια κεφαλαιουχική εταιρεία, εφόσον ο πιστωτής έχει δικαίωμα επί ενός ποσοστού των εταιρικών κερδών·

ι) το δάνειο το οποίο συνάπτει μια κεφαλαιουχική εταιρεία με ένα εταίρο, με τη σύζυγο ή τέκνο ενός εταίρου, καθώς επίσης το δάνειο που συνάπτεται με τρίτο πρόσωπο, εάν τούτο είναι εγγυημένο από έναν εταίρο, υπό τον όρο ότι τα δάνεια αυτά έχουν την ίδια λειτουργία με την αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου.

Άρθρο 4

Πράξεις αναδιάρθρωσης

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, δεν θεωρούνται ως εισφορές κεφαλαίου οι ακόλουθες «πράξεις αναδιάρθρωσης»:

α) η εισφορά από μία ή περισσότερες κεφαλαιουχικές εταιρείες του συνόλου της περιουσίας τους ή ενός ή περισσότερων κλάδων της δραστηριότητάς τους σε μία ή περισσότερες υπό ίδρυση ή υφιστάμενες κεφαλαιουχικές εταιρείες, υπό τον όρο ότι το αντάλλαγμα για την εισφορά συνίσταται τουλάχιστον εν μέρει σε τίτλους που αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο της αποκτώσας εταιρείας·

β) η απόκτηση από μία υπό ίδρυση ή υφιστάμενη κεφαλαιουχική εταιρεία μεριδίων τα οποία αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου άλλης κεφαλαιουχικής εταιρείας, υπό τον όρο ότι το αντάλλαγμα για τα αποκτώμενα μερίδια συνίσταται τουλάχιστον εν μέρει σε τίτλους που αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο της προηγούμενης εταιρείας. Εάν η πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου επιτευχθεί διά δύο ή περισσότερων πράξεων, μόνο η πράξη, χάρη στην οποία επετεύχθη η πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου καθώς επίσης και οι μεταγενέστερες πράξεις θεωρούνται ως πράξεις αναδιάρθρωσης.

2. Οι «πράξεις αναδιάρθρωσης» περιλαμβάνουν επίσης τη μεταβίβαση, σε κεφαλαιουχική εταιρεία, όλης της περιουσίας μιας άλλης κεφαλαιουχικής εταιρείας, της οποίας την κυριότητα έχει η πρώτη κεφαλαιουχική εταιρεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5

Πράξεις οι οποίες δεν υπόκεινται σε έμμεσο φόρο

1. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν στις κεφαλαιουχικές εταιρείες έμμεσο φόρο οποιασδήποτε μορφής για τις ακόλουθες πράξεις:

α) εισφορές κεφαλαίου·

β) δάνεια ή παροχή υπηρεσιών που λαμβάνουν χώρα ως μέρος των εισφορών κεφαλαίου·

γ) καταχώριση ή οποιαδήποτε άλλη διατύπωση η οποία απαιτείται πριν από την έναρξη δραστηριοτήτων στην οποία μια κεφαλαιουχική εταιρεία μπορεί να υπόκειται λόγω της νομικής της μορφής·

δ) μεταβολή της συστατικής πράξης ή του καταστατικού μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας και ιδίως των ακολούθων:

i) μετατροπή μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας σε κεφαλαιουχική εταιρεία άλλου τύπου·

ii) μεταφορά από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος της πραγματικής ή της καταστατικής έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας·

iii) μεταβολή του εταιρικού σκοπού μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας·

iv) παράταση της διάρκειας μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας·

ε) οι πράξεις αναδιάρθρωσης που αναφέρονται στο άρθρο 4.

2. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν οποιαδήποτε μορφή έμμεσου φόρου στις ακόλουθες πράξεις:

α) στη δημιουργία, έκδοση, εισαγωγή στο χρηματιστήριο ή θέση σε κυκλοφορία ή διαπραγμάτευση μετοχών, μεριδίων ή άλλων τίτλων ίδιας φύσεως καθώς και στα πιστοποιητικά των τίτλων αυτών, όποιος και αν είναι ο εκδότης τους·

β) στα δάνεια, συμπεριλαμβανομένων των παγίων δανείων, τα οποία συνάπτονται υπό μορφή εκδόσεως ομολογιών ή άλλων διαπραγματεύσιμων τίτλων, όποιος και αν είναι ο εκδότης τους και σε όλες τις σχετικές διατυπώσεις, όπως η δημιουργία, έκδοση, εισαγωγή στο χρηματιστήριο, κυκλοφορία ή διαπραγμάτευση αυτών των ομολογιών ή άλλων διαπραγματεύσιμων τίτλων.

Άρθρο 6

Φόροι και φόρος προστιθέμενης αξίας

1. Παρά το άρθρο 5, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν τους ακόλουθους φόρους και τέλη:

α) φόρους μεταβίβασης επί κινητών αξιών που εισπράττονται κατ' αποκοπή ή όχι·

β) φόρους μεταβίβασης, συμπεριλαμβανομένων των φόρων δημοσιότητας επί ακινήτων, επί της εισφοράς σε κεφαλαιουχική εταιρεία δραστηριοτήτων ή ακινήτων που βρίσκονται στην επικράτειά τους·

γ) φόρους μεταβίβασης επί των περιουσιακών στοιχείων οιασδήποτε μορφής τα οποία αποτελούν αντικείμενο εισφοράς σε κεφαλαιουχική εταιρεία, στο μέτρο που το αντάλλαγμα της μεταβίβασης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων είναι διαφορετικό από τη χορήγηση εταιρικών μεριδίων·

δ) φόρους οι οποίοι επιβάλλονται επί της σύστασης, της εγγραφής ή της άρσης των προνομίων και των υποθηκών·

ε) φόρους οι οποίοι έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα·

στ) φόρο προστιθεμένης αξίας.

2. Το ποσό που επιβάλλεται υπό τη μορφή των φόρων και τελών που αναφέρονται στα στοιχεία β) έως ε) της παραγράφου 1 δεν μεταβάλλεται αναλόγως, εάν η πραγματική ή η καταστατική έδρα της κεφαλαιουχικής εταιρείας βρίσκεται στην επικράτεια του κράτους μέλους το οποίο επιβάλλει τους φόρους ή τα τέλη. Τα εν λόγω ποσά δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα ποσά των φόρων και τελών που επιβάλλονται σε παρόμοιες πράξεις που λαμβάνουν χώρα εντός του κράτους μέλους το οποίο τους επιβάλλει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 7

Επιβολή φόρου εισφοράς σε ορισμένα κράτη μέλη

1. Παρά το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο α), το κράτος μέλος το οποίο την 1η Ιανουαρίου 2006 επέβαλλε φόρο επί των εισφορών κεφαλαίου σε κεφαλαιουχικές εταιρείες, εφεξής «φόρος εισφοράς», μπορεί να εξακολουθήσει να το πράττει, υπό τον όρο ότι συμμορφώνεται προς τα άρθρα 8 έως 14.

2. Εάν, ανά πάσα στιγμή μετά την 1η Ιανουαρίου 2006, ένα κράτος μέλος διακόψει την επιβολή του φόρου εισφοράς, δεν επιτρέπεται να τον επαναφέρει.

3. Εάν, ανά πάσα στιγμή μετά την 1η Ιανουαρίου 2006, ένα κράτος μέλος διακόψει την επιβολή του φόρου εισφοράς επί των εισφορών κεφαλαίου που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχεία ζ) έως ι), δεν επιτρέπεται να επαναφέρει το φόρο εισφοράς επί των εν λόγω εισφορών κεφαλαίου, παρά το άρθρο 10 παράγραφος 2.

4. Εάν, ανά πάσα στιγμή μετά την 1η Ιανουαρίου 2006, ένα κράτος μέλος διακόψει την επιβολή του φόρου εισφοράς επί της παροχής παγίου κεφαλαίου ή κεφαλαίου κίνησης σε κλάδο δραστηριότητας, δεν επιτρέπεται να επαναφέρει το φόρο επί των σχετικών εισφορών κεφαλαίου, παρά το άρθρο 10 παράγραφος 4.

5. Εάν, ανά πάσα στιγμή μετά την 1η Ιανουαρίου 2006, ένα κράτος μέλος επιτρέψει απαλλαγές δυνάμει του άρθρου 13, δεν επιτρέπεται μεταγενέστερα να επιβάλλει φόρο εισφοράς επί των σχετικών εισφορών κεφαλαίου.

Άρθρο 8

Συντελεστής φόρου εισφοράς

1. Ο φόρος εισφοράς έχει ενιαίο συντελεστή.

2. Ο συντελεστής του φόρου εισφοράς που εφαρμόζει ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να υπερβαίνει το συντελεστή που εφαρμόζετο εν λόγω κράτος μέλος την 1η Ιανουαρίου 2006.

Εάν, μετά την ανωτέρω ημερομηνία, το κράτος μέλος μειώσει τον εφαρμοζόμενο συντελεστή, δεν μπορεί να επαναφέρει υψηλότερο συντελεστή.

3. Ο συντελεστής του φόρου εισφοράς δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να υπερβαίνει το 1 %.

Άρθρο 9

Αποκλεισμός ορισμένων νομικών προσώπων από το πεδίο εφαρμογής

Όσον αφορά την επιβολή φόρου εισφοράς, τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν να μην θεωρήσουν ως κεφαλαιουχικές εταιρείες τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

Πράξεις που υπόκεινται σε φόρο εισφοράς και κατανομή φορολογικών δικαιωμάτων

1. Όταν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1, ένα κράτος μέλος εξακολουθεί να επιβάλλει φόρο εισφοράς, φορολογεί τις εισφορές κεφαλαίου που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχεία α) έως δ), εάν η πραγματική έδρα της κεφαλαιουχικής εταιρείας βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος κατά τη στιγμή που πραγματοποιείται η εισφορά κεφαλαίου.

Το κράτος μέλος φορολογεί επίσης τις εισφορές κεφαλαίου που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχεία ε) και στ).

2. Όταν ένα κράτος μέλος εξακολουθεί να επιβάλλει φόρο εισφοράς, φορολογεί τις εισφορές κεφαλαίου που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχεία ζ) έως ι), εάν η πραγματική έδρα της κεφαλαιουχικής εταιρείας βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος κατά τη στιγμή που πραγματοποιείται η εισφορά κεφαλαίου.

3. Εάν η πραγματική έδρα της κεφαλαιουχικής εταιρείας βρίσκεται σε τρίτη χώρα και η καταστατική της έδρα βρίσκεται σε κράτος μέλος το οποίο εξακολουθεί να επιβάλλει φόρο εισφοράς, οι εισφορές κεφαλαίου υπόκεινται σε φόρο εισφοράς στο εν λόγω κράτος μέλος.

4. Εάν η καταστατική και η πραγματική έδρα της κεφαλαιουχικής εταιρείας βρίσκονται σε τρίτη χώρα, η εισφορά παγίου κεφαλαίου ή κεφαλαίου κίνησης σε έναν κλάδο δραστηριότητας που βρίσκεται σε κράτος μέλος το οποίο εξακολουθεί να επιβάλλει φόρο εισφοράς μπορεί να υπόκειται σε φόρο εισφοράς, στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 11

Η φορολογική βάση του φόρου εισφοράς

1. Στην περίπτωση εισφορών κεφαλαίου που προβλέπονται στο άρθρο 3 στοιχεία α), γ) και δ), ως φορολογική βάση για το φόρο εισφοράς λαμβάνεται η πραγματική αξία των περιουσιακών στοιχείων οποιασδήποτε φύσεως, τα οποία έχουν εισφέρει ή πρέπει να εισφέρουν οι εταίροι, αφού αφαιρεθούν τα χρέη που έχουν αναληφθεί και οι δαπάνες στις οποίες έχει υποβληθεί η εταιρεία ως αποτέλεσμα των εισφορών αυτών.

Η επιβολή του φόρου εισφοράς δεν μπορεί να γίνει πριν από την πραγματοποίηση των εισφορών.

2. Στην περίπτωση εισφορών κεφαλαίου που προβλέπονται στο άρθρο 3 στοιχεία β), ε) και στ), ως φορολογική βάση για το φόρο εισφοράς λαμβάνεται η πραγματική αξία των πάσης φύσεως περιουσιακών στοιχείων τα οποία ανήκουν στην εταιρεία κατά τη στιγμή της μετατροπής ή της εισφοράς, αφού αφαιρεθούν τα χρέη της και τα έξοδα που έχει πραγματοποιήσει μέχρι τότε.

3. Στην περίπτωση εισφορών κεφαλαίου που προβλέπονται στο άρθρο 3 στοιχείο ζ), ως φορολογική βάση για το φόρο εισφοράς λαμβάνεται το ονομαστικό ποσό της αύξησης.

4. Στην περίπτωση των εισφορών κεφαλαίου που προβλέπονται στο άρθρο 3 στοιχείο η), ως φορολογική βάση για το φόρο εισφοράς λαμβάνεται η πραγματική αξία των παρεχόμενων υπηρεσιών, αφού αφαιρεθούν τα χρέη της και τα έξοδα τα οποία πραγματοποίησε η εταιρεία για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών.

5. Στην περίπτωση των εισφορών κεφαλαίου που προβλέπονται στο άρθρο 3 στοιχεία θ) και ι), ως φορολογική βάση για το φόρο εισφοράς λαμβάνεται το ονομαστικό ποσό του δανείου το οποίο έχει συναφθεί.

6. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η πραγματική αξία των εταιρικών μεριδίων, τα οποία παρέχονται ή ανήκουν σε κάθε εταίρο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως φορολογική βάση για τον φόρο εισφοράς, εκτός εάν οι εισφορές έγιναν μόνοις μετρητοίς.

Το ποσό επί του οποίου επιβάλλεται ο φόρος δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι μικρότερο από την ονομαστική αξία των εταιρικών μεριδίων τα οποία παρέχονται ή ανήκουν σε κάθε εταίρο.

Άρθρο 12

Αποκλεισμός από τη φορολογική βάση του φόρου εισφοράς

1. Στην περίπτωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου, στη φορολογική βάση του φόρου εισφοράς δεν περιλαμβάνονται τα κάτωθι:

α) το ποσό των ίδιων περιουσιακών στοιχείων της κεφαλαιουχικής εταιρείας, τα οποία έχουν διατεθεί για την αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου και υπόκεινται ήδη σε φόρο εισφοράς·

β) το ποσό των δανείων, τα οποία έχουν συναφθεί από την κεφαλαιουχική εταιρεία, έχουν μετατραπεί σε εταιρικά μερίδια και υπόκεινται ήδη σε φόρο εισφοράς.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να εξαιρέσει από τη φορολογική βάση του φόρου εισφοράς το ποσό της εισφοράς το οποίο κατα-

βάλλει ο ομόρρυθμος εταίρος της κεφαλαιουχικής εταιρείας, καθώς επίσης και το ποσοστό συμμετοχής του εταίρου αυτού στην εταιρική περιουσία.

Αν κράτος μέλος κάνει χρήση της εν λόγω ευχέρειας, κάθε πράξη, διά της οποίας η ευθύνη ενός εταίρου περιορίζεται στη συμμετοχή του στο εταιρικό κεφάλαιο, ιδίως όταν ο περιορισμός της ευθύνης προκύπτει από τη μετατροπή της κεφαλαιουχικής εταιρείας σε κεφαλαιουχική εταιρεία διαφορετικού τύπου, υπόκειται σε φόρο εισφοράς.

Ο φόρος εισφοράς επιβάλλεται σε όλες αυτές τις περιπτώσεις επί της αξίας του μεριδίου της εταιρικής περιουσίας που ανήκει στους ομόρρυθμους εταίρους της κεφαλαιουχικής εταιρείας.

3. Στην περίπτωση εισφοράς κεφαλαίου που προβλέπεται στο άρθρο 3 στοιχείο γ), μετά από μείωση του εταιρικού κεφαλαίου λόγω ζημιών, το μέρος της εισφοράς κεφαλαίου που αντιστοιχεί στη μείωση του κεφαλαίου μπορεί να αποκλειστεί από τη φορολογική βάση, υπό τον όρο ότι η εισφορά κεφαλαίου πραγματοποιείται εντός τεσσάρων ετών από τη μείωση του κεφαλαίου.

Άρθρο 13

Απαλλαγή των εισφορών κεφαλαίου σε ορισμένες κεφαλαιουχικές εταιρείες

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από το φόρο εισφοράς τις εισφορές κεφαλαίου που πραγματοποιούνται στις κάτωθι εταιρείες:

α) κεφαλαιουχικές εταιρείες, οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες κοινής ωφελείας, όπως οι επιχειρήσεις δημοσίων μεταφορών, οι λιμενικές επιχειρήσεις ή οι επιχειρήσεις παροχής ύδατος, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικού ρεύματος, σε περίπτωση κατά την οποία το κράτος ή οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές κατέχουν τουλάχιστον το ήμισυ του εταιρικού κεφαλαίου·

β) κεφαλαιουχικές εταιρείες οι οποίες, σύμφωνα με το καταστατικό τους αλλά και στην πραγματικότητα, επιδιώκουν αποκλειστικά και άμεσα σκοπούς πολιτιστικούς, κοινωνικούς, αλληλοβοηθίας ή εκπαιδευτικούς.

Τα κράτη μέλη τα οποία απαλλάσσουν τις εν λόγω εισφορές κεφαλαίου από το φόρο εισφοράς εφαρμόζουν επίσης την απαλλαγή στην παροχή παγίου κεφαλαίου ή κεφαλαίου κίνησης στον κλάδο δραστηριότητας που βρίσκεται στην επικράτειά τους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 4.

Άρθρο 14

Διαδικασία παρέκκλισης

Ορισμένες κατηγορίες εισφορών κεφαλαίου ή κεφαλαιουχικών εταιρειών δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο απαλλαγών ή μειώσεων των συντελεστών, για λόγους φορολογικής δικαιοσύνης ή για κοινωνικούς λόγους ή για να μπορέσει το κράτος μέλος να αντιμετωπίσει ειδικές καταστάσεις.

Το κράτος μέλος, το οποίο προτίθεται να λάβει τέτοια μέτρα, ειδοποιεί την Επιτροπή εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος κατ'εφαρμογή του άρθρου 97 της συνθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς τα άρθρα 3, 4, 5, 7, 8, 12, 13 και 14 το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, καθώς και τον πίνακα αντιστοιχίας των εν λόγω διατάξεων με την παρούσα οδηγία.

Τα μέτρα αυτά, όταν θεσπισθούν από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή, κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση στην οποία αναφέρεται ότι οι παραπομπές των ισχυουσών νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων στις οδηγίες που καταργούνται από την παρούσα οδηγία, νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο γίνονται η παραπομπή και η διατύπωση της δήλωσης.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

Κατάργηση

Η οδηγία 69/355/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες που παρατίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος II, καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2009, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των

κρατών μελών σχετικά με τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που παρατίθενται στο μέρος Β του παραρτήματος II.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και ερμηνεύονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος III.

Άρθρο 17

Επανεξέταση

Η Επιτροπή υποβάλλει ανά τριετία προς το Συμβούλιο έκθεση για τη λειτουργία της παρούσας οδηγίας, κυρίως με σκοπό την κατάργηση του φόρου εισφοράς. Προκειμένου να επικουρούν την Επιτροπή στην επανεξέταση, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή στοιχεία όσον αφορά τα έσοδα από το φόρο εισφοράς.

Άρθρο 18

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 1, 2, 6, 9, 10 και 11 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2009.

Άρθρο 19

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Φεβρουαρίου 2008.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BAJUK

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΣΤΟΙΧΕΙΟ Α)

1. Εταιρείες που έχουν συσταθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) ⁽¹⁾
2. εταιρείες βελγικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) société anonyme/naamloze vennootschap
 - ii) société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen
 - iii) société privée à responsabilité limitée/besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
3. εταιρείες βουλγαρικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) «акционерно дружество»;
 - ii) «командитно дружество с акции»;
 - iii) «дружество с ограничена отговорност»;
4. εταιρείες τσεχικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) akcioná společnost
 - ii) komanditní společnost
 - iii) společnost s ručením omezeným
5. εταιρείες δανικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) aktieselskab
 - ii) kommandit-aktieselskab
6. εταιρείες γερμανικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) Aktiengesellschaft
 - ii) Kommanditgesellschaft auf Aktien
 - iii) Gesellschaft mit beschränkter Haftung
7. εταιρείες εσθονικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) täisühing
 - ii) usaldusühing
 - iii) osaühing
 - iv) aktsiaselts
 - v) tulundusühistu
8. εταιρείες ιρλανδικού δικαίου με την επωνυμία: εταιρείες μετοχικής μορφής, με περιορισμένη ευθύνη,
9. εταιρείες ελληνικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) Ανώνυμος Εταιρεία
 - ii) Ετερόρρυθμος κατά μετοχάς Εταιρεία
 - iii) Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης
10. εταιρείες ισπανικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) sociedad anónima
 - ii) sociedad comanditaria por acciones
 - iii) sociedad de responsabilidad limitada

⁽¹⁾ ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

11. εταιρείες γαλλικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) société anonyme
 - ii) société en commandite par actions
 - iii) société à responsabilité limitée
12. εταιρείες ιταλικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) società per azioni
 - ii) società in accomandita per azioni
 - iii) società a responsabilità limitata
13. εταιρείες κυπριακού δικαίου με την επωνυμία: εταιρείες περιορισμένης ευθύνης
14. εταιρείες λετονικού δικαίου με την επωνυμία: kapitālsabiedrība
15. εταιρείες λιθουανικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) akcinė bendrovė
 - ii) uždaroji akcinė bendrovė
16. εταιρείες λουξεμβουργιανού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) société anonyme
 - ii) société en commandite par actions
 - iii) société à responsabilité limitée
17. εταιρείες ουγγρικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) részvénytársaság
 - ii) korlátolt felelősségű társaság
18. εταιρείες μαλτέζικου δικαίου με την επωνυμία:
 - i) Kumpaniji ta' Responsabilità Limitata
 - ii) Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom jkun maqsum f'azzjonijiet
19. εταιρείες ολλανδικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) naamloze vennootschap
 - ii) besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
 - iii) open commanditaire vennootschap
20. εταιρείες αυστριακού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) Aktiengesellschaft
 - ii) Gesellschaft mit beschränkter Haftung
21. εταιρείες πολωνικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) spółka akcyjna
 - ii) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
22. εταιρείες πορτογαλικού δικαίου με την επωνυμία:
 - i) sociedade anónima
 - ii) sociedade em comandita por acções
 - iii) sociedade por quotas

23. εταιρείες ρουμανικού δικαίου με την επωνυμία:
- i) «societăți în nume colectiv»;
 - ii) «societăți în comandită simplă»;
 - iii) «societăți pe acțiuni»;
 - iv) «societăți în comandită pe acțiuni»;
 - v) «societăți cu răspundere limitată».
24. εταιρείες ολοβενικού δικαίου με την επωνυμία:
- i) delniška družba
 - ii) komanditna delniška družba
 - iii) družba z omejeno odgovornostjo
25. εταιρείες ολοβακικού δικαίου με την επωνυμία:
- i) akcioná spoločnosť
 - ii) spoločnosť s ručením obmedzeným
 - iii) komanditná spoločnosť
26. εταιρείες φινλανδικού δικαίου με την επωνυμία:
- i) osakeyhtiö - aktiebolag
 - ii) osuuskunta - andelslag
 - iii) säästöpankki - sparbank
 - iv) vakuutusyhtiö - försäkringsbolag
27. εταιρείες σουηδικού δικαίου με την επωνυμία:
- i) aktiebolag
 - ii) försäkringsaktiebolag
28. εταιρείες δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου με την επωνυμία: companies incorporated with limited liability.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργηθείσα οδηγία και κατάλογος των διαδοχικών της τροποποιήσεων

(όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1)

Οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου	(ΕΕ L 249 της 3.10.1969, σ. 25)
Σημείο VI.1 του παραρτήματος I της πράξης προσχώρησης του 1972	(ΕΕ L 73 της 27.3.1972, σ. 93)
Οδηγία 73/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου	(ΕΕ L 103 της 18.4.1973, σ. 13)
Οδηγία 73/80/ΕΟΚ του Συμβουλίου	(ΕΕ L 103 της 18.4.1973, σ. 15)
Οδηγία 74/553/ΕΟΚ του Συμβουλίου	(ΕΕ L 303 της 13.11.1974, σ. 9)
Σημείο VI.1 του παραρτήματος I της πράξης προσχώρησης του 1979	(ΕΕ L 291 της 19.11.1979, σ. 95)
Οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου	(ΕΕ L 156 της 15.6.1985, σ. 23)
Σημείο V.1 του παραρτήματος I της πράξης προσχώρησης του 1985	(ΕΕ L 302 της 15.11.1985, σ. 167)
Σημείο XI.B.I.1 του παραρτήματος I της πράξης προσχώρησης του 1994	(ΕΕ C 241 της 29.8.1994, σ. 196)
Σημείο 9.1 του παραρτήματος II της πράξης προσχώρησης του 2003	(ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 555)

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος των προθεσμιών για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

(όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1)

Οδηγία	Προθεσμία μεταφοράς
Οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου	1η Ιανουαρίου 1972
Οδηγία 73/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου	—
Οδηγία 73/80/ΕΟΚ του Συμβουλίου	—
Οδηγία 74/553/ΕΟΚ του Συμβουλίου	—
Οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου	1η Ιανουαρίου 1986

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 69/335/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 7
—	Άρθρο 1
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 10 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο και άρθρο 10 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 10 παράγραφος 3
Άρθρο 2 παράγραφος 3	Άρθρο 10 παράγραφος 4
Άρθρο 3 παράγραφος 1 εισαγωγικές λέξεις	Άρθρο 2 παράγραφος 1 εισαγωγικές λέξεις
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράρτημα Ι
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτη πρόταση	Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 3 παράγραφος 2 δεύτερη πρόταση	Άρθρο 9
Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως στ)	Άρθρο 3 στοιχεία α) έως στ) και άρθρο 10 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία ζ) και η)	Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ) σημείο ii)
Άρθρο 4 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 3 στοιχεία ζ) έως ι), άρθρο 7 παράγραφος 3 και άρθρο 10 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 11 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 11 παράγραφος 4
Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 11 παράγραφος 5
Άρθρο 5 παράγραφος 2	Άρθρο 11 παράγραφος 6
Άρθρο 5 παράγραφος 3	Άρθρο 12 παράγραφος 1
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 12 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 12 παράγραφος 2 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 4, άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε)
Καταργηθέν άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 4 στοιχείο α)
Καταργηθέν άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο ββ)	Άρθρο 4 στοιχείο β)
Άρθρο 7 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	—
Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρα 7 και 8
Άρθρο 7 παράγραφος 3	Άρθρο 12 παράγραφος 3
Άρθρο 8	Άρθρο 7 παράγραφος 5 και άρθρο 13 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 13 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 9	Άρθρο 14
Άρθρο 10	Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ)
Άρθρο 11	Άρθρο 5 παράγραφος 2
Άρθρο 12	Άρθρο 6
Άρθρο 13	Άρθρο 15 παράγραφος 1

Οδηγία 69/335/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 14	Άρθρο 15 παράγραφος 2
—	Άρθρο 16
—	Άρθρο 17
Άρθρο 15	Άρθρο 18
Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Παράρτημα Ι
—	Παράρτημα ΙΙ
—	Παράρτημα ΙΙΙ